

църква, има много противны на това доказа-
телствъ,

1) Ако е било прѣдначено Римска-та Църква да стане най важна отъ всички-тъ други църквы, — и да получи тѣхъ важность отъ Петра, то е чудно, като не ся поянува такава важно нѣщо и въ Дѣянїя-та даже Апостолскы, дѣто ся споменува за толкова други Църквы (Дѣянїя-та Апостолскы сѣ писаны около 63-тѣ години подиръ Христа).

2) Петръ е былъ Апостолъ на *„Обрѣзаны-ть.“* (Гал. 2; 7, 8). И негово-то първо посланіе е писано на Евреи-тъ, които бѣхъ рѣспрѣснати по Понть, по Галатїѣ и проч. (сравни 1 Пет. 1; 1. съ Іоан. 7; 35: Дѣян. 10; 5: Іак. 1; 1). Отъ тѣхъ е явно че Петръ е былъ Апостолъ на Евреи-тъ, заради това не е вѣроятно че той е основатель на Римскѣ-тѣ Църквы, която е състояла отъ *„необрѣзаны.“*

3) Павелъ, понеже ималъ напѣреніе да не съгради на чуждо основаніе (Римл. 15; 20.) писалъ дълго посланіе къмъ Римскѣ-тѣ Църквы, и послѣ проповѣдовалъ въ Римъ повече отъ двѣ години. Отъ това е вѣроятно, че Петръ не е основатель на Римскѣ-тѣ Църквы, и нито е былъ въ Римъ.

4) Въ Павлово-то посланіе къмъ Римляны-тъ никѣдѣ не ся споменува че Петръ е былъ основатель на Римскѣ-тѣ Църквы, и че е былъ въ Римъ. Освѣнь това, въ посланіе-то си, той проводи поздравленіе на 28 ма-ловажны лица, а на Петра не проводи. Ако